

उद्योगधंदे, बँकिंग,
अर्थशास्त्र, व्यापार,
सहकार, इत्यादि
विषयांस वाहिलेले
प्रमुख मराठी
वृत्तपत्र

स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति ।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक महिन्याच्या
पहिल्या व तिसऱ्या
बुधवारी
प्रसिद्ध होते.

वार्षिक वर्गणी : ६ रु.

दुर्गाधिवास, पुणे ४.

LICENCED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT
Reg. No. B. 3434. Licence No. 53.

वर्ष २७

पुणे, बुधवार तारीख ३ मे, १९६१

अंक ९

विविध माहिती

उसाच्या वाढत्या उत्पादनाचा चोका—उत्तर प्रदेशांत उसाचे उत्पादन एकसारखे वाढत चालल्याने मध्यवर्ती सरकार व राज्य सरकार ह्यांच्यापुढे एक अवघड प्रश्न निर्माण झाला आहे, असे मत उत्तर प्रदेश सरकारच्या मुख्य मंत्र्यांनी व्यक्त केले आहे. उसाच्या शेतकऱ्यांनी ह्या गोष्टीचा विचार करून उसाची लागवड कमी करावी असा सल्लाही त्यांनी दिला आहे. उसाच्या अमाप पिकामुळे उत्तर प्रदेशातील साखरेचे कारखाने जुलै महिन्यापर्यंत चालतील असा त्यांचा अंदाज आहे.

पाकिस्तानच्या योजनेचा खर्च वाढला—पाकिस्तानच्या दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या खर्चात २१ टक्क्यांनी वाढ झाल्याचे जाहीर करण्यांत आले आहे. प्रथम कार्यक्रमासाठी १,९०० कोटी रुपये खर्च करण्यांत येणार होते. परंतु आतां २,३०० कोटी रुपये खर्चाचा अंदाज करण्यांत आला आहे. परदेशाची सरकारे व द्रव्यविषयक संस्था ह्यांच्याकडून पाकिस्तानला वाढती मदत मिळणार आहे.

कच्छमध्ये यांत्रिक शेत—कच्छ व राजस्थानमध्ये एक एक मोठे यांत्रिक शेत स्थापन करण्याची शिफारस भारत सरकारच्या शेतकी खात्याने नेमलेल्या दामले कमिटीने केली आहे. राजस्थानमध्ये नव्याने स्थापन करण्यांत यावयाच्या ह्या शेताची जागा सुरगढपासून जवळच आहे. तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत अशा प्रकारच्या यांत्रिक शेतांसाठी २ कोटी रुपयांची तरतूद करण्यांत आली आहे.

सिकिममधील रस्त्यांची वाढ—सिकिमच्या सरकारने आर्थिक विकासाचा सप्तवार्षिक कार्यक्रम आखला आहे. ह्या कार्यक्रमासाठी एकूण ३४० लाख रुपये खर्च करण्यांत येणार आहेत. कार्यक्रमांत रस्ते व दळणवळणाची साधने ह्यांवर विशेष भर देण्यांत आला आहे. ह्या कामासाठी एकूण खर्चापैकी १७० लाख रुपये खर्च व्हावयाचे आहेत. संकल्पित नव्या रस्त्यांपैकी बरेच तयार होत आले आहेत.

ग्रामीण विद्यापीठ—कोइमतूर येथील शेतकी कॉलेजचा फायदा घेऊन त्या ठिकाणी एक ग्रामीण विद्यापीठ स्थापन करण्याचे घाटत आहे. मद्रास सरकारने ह्यासंबंधी नेमलेल्या कमिटीने अशा शिफारस केली आहे की, संकल्पित विद्यापीठाकडे मद्रास राज्यातील सर्व शेतकी-विषयक संशोधनाला मार्गदर्शन करण्याचे काम सोंपविण्यांत यावे. भारतामधील चार किंवा पांच ग्रामीण विद्यापीठांपैकी ते एक होईल.

गरिबांना कायद्याची मोफत मदत—भारताचे मुख्य न्यायाधीश श्री. सिन्हा ह्यांनी असे जाहीर केले आहे की, गरिबांना

कोर्टाच्या कामकाजांत मोफत मदत करण्याच्या एका योजनेचा सध्या विचार चालू आहे. मात्र हे लोक मदतीस पात्र असले पाहिजेत. तथापि, अशा लोकांना दाव्याच्या कामी लागणाऱ्या कोर्टाच्या फीच्या बाबतीत सूट देणे मात्र योग्य होणार नाही.

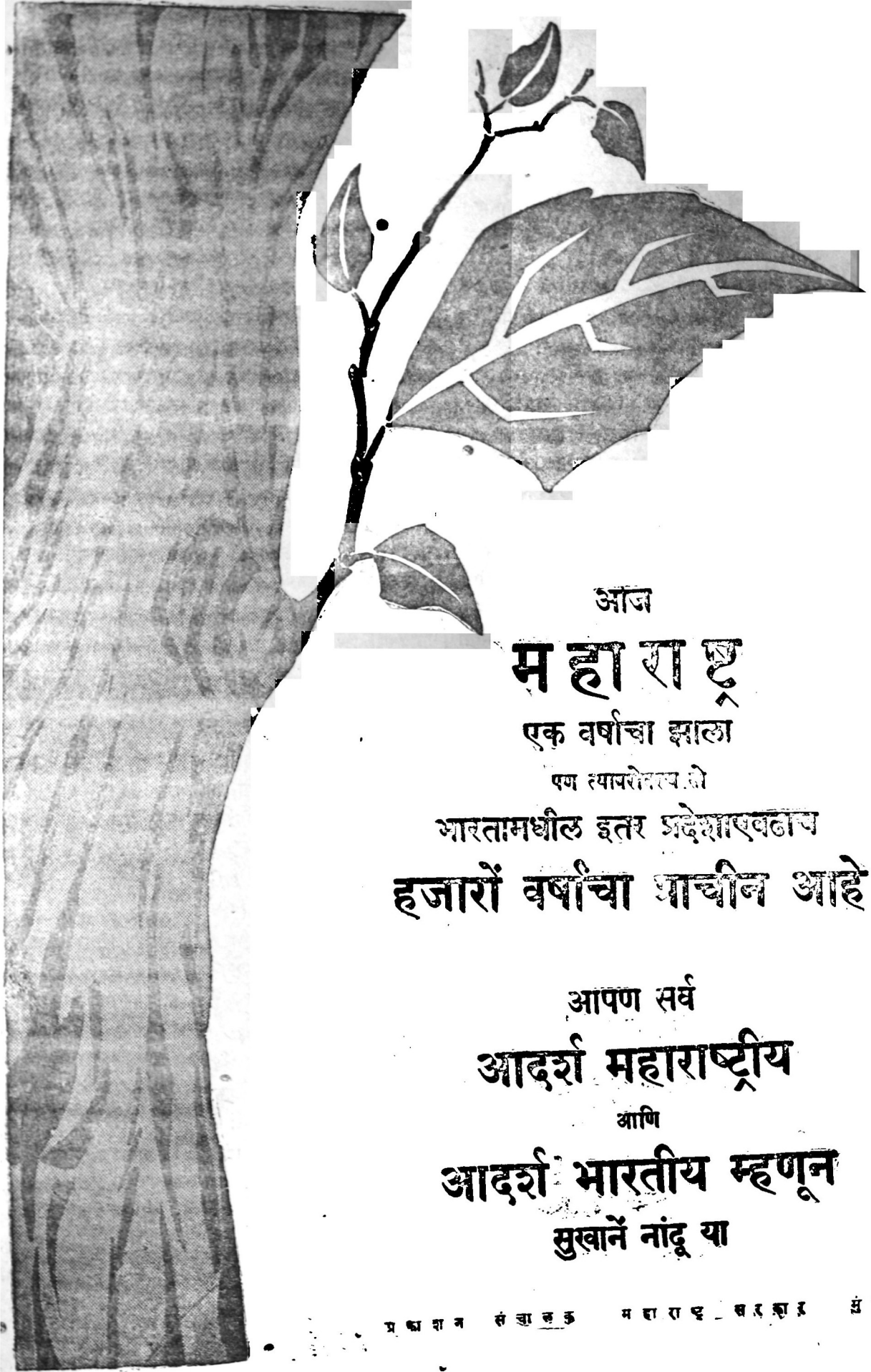
विजेच्या आकाराची थकवाकी—आंध्र वीज-बोर्डाला आपल्या ग्राहकांकडून विजेच्या आकाराबद्दल ६८ लाख रुपये यावयाचे आहेत. त्यांत ६.९७ लाख रुपये निजामाकडून, ८.९१ लाख रुपये हैदराबादच्या म्युनिसिपल कॉर्पोरेशनकडून, व ९ लाख रुपये निरनिराळ्या सरकारी खात्यांकडून येणे आहेत. पब्लिक अकौंट्स कमिटीच्या अहवालांत वरील माहिती देण्यांत आली आहे.

मानसिक आरोग्याकडे दुर्लक्ष—रांची येथे १४ वी मानसोपचार परिषद भरली होती. परिषदेला निरनिराळ्या भागांतून ५० प्रतिनिधी आले होते. परिषदेतील शास्त्रीय चर्चेचे उद्घाटन करतांना भारताचे आरोग्यमंत्री श्री. करमरकर म्हणाले की, मानसिक आरोग्याकडे भारतात पुरेसे लक्ष देण्यांत येत नाही. भारतांत मानसिक रोगाने पछाडलेल्या लोकांची संख्या १५ लाख असावी, असा अंदाज करण्यांत आला आहे.

अपुरा विकास झालेल्या देशांना मदत—इंटरनेशनल डेव्हलपमेंट असोसिएशन ह्या संस्थेने भारतासारख्या अपुरा विकास झालेल्या देशांना ५० वर्षे मुदतीची डॉलर्सची कर्जे देण्याची एक योजना तयार केली आहे. संघटनेला जागतिक बँकेचा पाठिंबा आहे. संघटनेच्या योजनेमुळे बऱ्याच देशांचा परदेशीय चलनाचा प्रश्न दीर्घमुदतीपर्यंत सुटण्यास मदत होईल.

भारताची लोकसंख्या ४३ कोटी—फेडरेशन ऑफ इंडियन चॅम्बर्स ऑफ कॉमर्स अँड इंडस्ट्रीज ह्या संघटनेच्या वार्षिक सभेत बोलतांना पंतप्रधान नेहरू ह्यांनी भारताच्या लोकसंख्येचा उल्लेख केला. १९५१ साली लोकसंख्या ४० कोटीपेक्षा कमी होती. आता ती ४३ कोटींच्या घरांत गेली असावी असा अंदाज आहे. म्हणजे गेल्या दहा वर्षांत लोकसंख्येत ३ कोटींची भर पडली आहे.

सहकारी पद्धतीने तागाची विक्री—ताग पिकविणाऱ्या शेतकऱ्यांच्या सहकारी संस्था काढून त्यांच्यामार्फत तागाची विक्री करण्याच्या एका योजनेचा पाकिस्तान सरकार विचार करित आहे. या योजनेसाठी १.४६ कोटी रुपये खर्च येईल. पूर्व पाकिस्तानांतील तागाची विक्री करण्याचे काम बिगर-पाकिस्तानी दलांच्या हाती आहे. दलांच्या मध्यस्थी काढून टाकण्याचा हा प्रयत्न आहे.

आज

महाराष्ट्र

एक वर्षाचा झाला

एव त्वापरोत्सवो

भारतामधील इतर प्रदेशाएवढाच

हजारों वर्षांचा प्राचीन आहे

आपण सर्व

आदर्श महाराष्ट्रीय

आणि

आदर्श भारतीय म्हणून

सुखानें नांदू या

अर्थ

बुधवार, ता. ३ मे, १९६१

संस्थापक :
प्रा. वामन गोविंद काळे

संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

मालाच्या खपांत जाहिरातींचें स्थान

हिंदुस्थान लिट्हर लि. ह्या कंपनीचे उपाध्यक्ष श्री. पी. एल. तंडन ह्यांनी कंपनीच्या सर्वसाधारण वार्षिक सभेत मालाच्या जाहिरातीबद्दल आपले विचार व्यक्त केले आहेत. त्यांपैकी कांहीं महत्त्वाचे विचार पुढे दिले आहेत. श्री. तंडन म्हणाले की, लिट्हर कंपनीच्या मालाचें वांटप विस्तीर्ण भागावर होतें. तथापि तेवढ्यानेच भागणार नाही. माल घेण्यासाठी ग्राहकांचें मन वळविणें ही महत्त्वाची गोष्ट आहे. ग्राहकाला प्रथम वस्तूची गरज भासली पाहिजे; तरच मालाची विक्री होऊ शकते. म्हणून मालाचें वांटप आणि खप ह्यांच्या दरम्यान मागणी उत्पन्न करण्याचें कार्य करावें लागतें. तें काम जाहिरातींच्या द्वारानें होतें. जाहिरातीबद्दलच्या कल्पना पुष्कळदा स्पष्ट नसतात. कांहीं लोकांच्या मताने जाहिरात ही अनावश्यक आहे. कांहीं जण तर ह्याहीपुढें जातात आणि असे म्हणतात की, जाहिरात म्हणजे आर्थिक अपव्यय व चैनीची बाब आहे; पण तसें नाही. जाहिरातीमुळे मालाची मागणी अधिक वाढते आणि त्यामुळे उत्पादनाला चालना मिळते; आणि अधिक उत्पादन होऊ लागलें म्हणजेच मालाच्या उत्पादनाचा खर्च कमी करता येणें शक्य होतें. उत्पादनाचा खर्च कमी व्हावा म्हणून मालाचा दर्जा उतरविणें बरोबर नाही. वाढत्या विक्रीमुळेच उलट उत्पादनाच्या खर्चात बचत होते. म्हणून स्वतंत्र समाजरचनेत जाहिराती ह्या एक महत्त्वाचें आर्थिक कार्य करित असतात. त्या कार्याचा खर्चहि अगदी थोडा असतो. हिंदुस्थान लिट्हर कंपनीच्या रु. १०० च्या मालविक्रीमागें अवघा रु. २=८ नये पैसे इतकाच जाहिरातीचा खर्च येतो. जाहिरातीमुळे ग्राहकाला मालासाठी अधिक किंमत द्यावी लागते असेंहि नाही. उलट, विक्री वाढल्यामुळे माल स्वस्त विकणें परवडतें व अंती ग्राहकांचाच फायदा होतो. शिवाय जाहिरातीमुळे मागणी नियमित येत राहते. त्यामुळे कारखाने सतत चालू राहू शकतात. जाहिरातीमुळे कारखान्यांमधून घाऊक व्यापाऱ्याकडे आणि त्यांच्याकडून फिरकोळ व्यापाऱ्याकडे मालाचा प्रवाह एकसारखा चालू राहतो. ह्या प्रवाहाची गति जितकी जास्त असेल त्या मानानें कारखान्यांना खेळतें भांडवलहि कमी लागतें. मालाची उलाढाल जलद झाल्यामुळे व्यापाऱ्यांनाहि कमी नफ्यावर धंदा करणें शक्य होतें. एकंदरीने जाहिरातीमुळे कारखान्यांना अनेक तऱ्हेचे लाभ होतात. त्यांना आपला माल लासो घरांपर्यंत पोचविता येतो. ग्राहकांना मालाच्या दर्जाबद्दल खात्री वाटू लागते; उत्पादन-खर्चात बचत होते व खेळतें भांडवल कमी पुरू लागतें.

लिट्हर कंपनी ही ग्राहकांना लागणाऱ्या रोज संपाच्या वस्तु पुरवित असते त्यामुळे कंपनीच्या जाहिराती विस्तीर्ण क्षेत्रांवर पसरल्या जाणें अपरिहार्यच आहे. शहरें व खेडीं हांत राहणाऱ्या लासो लोकांपर्यंत कंपनीला आपला माल पोचवावयाचा असतो. त्यामुळे जाहिरातींच्या जितक्या साधनांचा उपयोग करतां येईल

तितका करून घ्यावा लागतो. जाहिरातींचें स्वरूप दोन प्रकारचें असतें; प्रत्यक्ष आणि अप्रत्यक्ष. पहिल्या प्रकारांत ग्राहकांचें मन वळविण्यावर अधिक भर असतो. मालाचा नमुना त्याला दाखवून, व मालाचा उपयोग कसा करावा हें सांगून माल घेण्यास त्याला प्रवृत्त करण्यांत येतें. अप्रत्यक्ष जाहिराती म्हणजे वृत्रपत्रांतील व सिनेमांतील जाहिराती, अगर चित्रपट. ह्या जाहिरातीचाहि चांगला उपयोग होतो, असा अनुभव आहे.

ग्राहकांपर्यंत पोचण्यास बहुधा गृहिणींचा उपयोग करण्यांत येतो. गृहिणींना भेटून मालाचा वापर कसा करावा तें सांगण्यांत येतें. शिवाय वृत्रपत्रांच्या व चित्रपटांच्या द्वारांहि त्यांना मालाची पुन्हा पुन्हा आठवण करून देण्यांत येते. गृहिणी एखाद्या दुकानांत खरेदी करण्यासाठी शिरते तेव्हां दुकानांत मांडलेल्या मालाच्या साह्यानेंहि तिचें मन आकृष्ट करण्यांत येतें. जाहिरातीने ग्राहकांचें मन आकर्षित करून घ्यावें हें तर महत्त्वाचें आहेच; पण जाहिरात ही नेहमीच प्रामाणिकपणाची व योग्य अशी असली पाहिजे. मालाच्या गुणाबद्दल जाहिरातींच्या द्वारां जें सांगण्यांत येतें तें खरें आहे ह्याबद्दल ग्राहकांची खात्री पटविली पाहिजे. म्हणून लिट्हर कंपनीच्या सर्व जाहिरातींचे मसुदे कायद्याच्या तज्ज्ञांकडून व तांत्रिक तज्ज्ञांकडून आर्थी तपासले जातात. जाहिरातींत मालाबद्दल करण्यांत आलेलीं विधानें योग्य आहेत ह्याबद्दल अशा तऱ्हेने खात्री करून घेण्यांत येतें. एखाद्या कारखान्याचें भांडवल जसें मोजता येतें तसें जाहिरातीवरील खर्चाचें मूल्यमापन करता येणार नाही. उत्पादनाच्या सोयी अधिक चांगल्या करण्यासाठी केलेल्या खर्चाचा परिणाम जसा अचूक सांगतां येईल तसा जाहिरातींच्या खर्चाचा सांगतां येणार नाही. तरी पण जाहिरातीवर पुष्कळ खर्च होत असतांना त्याच्या परिणामाचें मूल्यमापन करण्याची कांहीतरी पद्धत शोधून काढणें अगत्याचें आहे. जाहिरातींचा परिणाम अजमावण्याच्या नव्या पद्धतीचा अवलंब करून आणि आंकडेशास्त्राच्या साह्याने अशी पद्धत शोधण्याचा प्रयत्न करण्यांत येत आहे. विक्रीचें पृथकरण, आणि बाजारपेठांचें संशोधन हांचेंहि साद्य ह्या कामी घेण्यांत येत आहे.

डिपॉझिट इन्शुरन्स कॉर्पोरेशन

बँकांकडील ठेवींच्या विम्याची योजना अंमलांत आणण्यासाठी एका कॉर्पोरेशनची स्थापना करणारें विल पार्लमेंटच्या येत्या बैठकीत मांडण्यांत येणार आहे. कॉर्पोरेशनच्या बोर्डावर रिझर्व्ह बँक, स्टेट बँक, शेड्यूल्ड बँका, मध्यवर्ती अर्थ सातें, ह्यांचे प्रतिनिधी असतील. कॉर्पोरेशनचा चेअरमन कोण असावा, हें अद्याप निश्चित झालेले नाही. विम्याचे हते बँका देतील. १,००० रु. पर्यंतच्या ठेवींना विम्याचें संरक्षण मिळवें, असें अर्थ-सात्याचें म्हणणें आहे तर बँकांना ती मर्यादा १,५०० रु. पर्यंत हवी आहे. १,५०० रुपांच्या मर्यादेंत ८०% ठेवींचा समावेश होईल.

युनायटेड बँक ऑफ महाराष्ट्र होण्याचा योग नव्हता !

युनायटेड बँक ऑफ इंडिया लि., ही बंगालमधील चार बँकांच्या विलिनीकरणांतून दहा वर्षांपूर्वी निर्माण झाली. तेथील नाय बँकेसारख्या बँका बुडाल्या, ह्या परिस्थितीपासून योग्य तो धडा घेऊन बँगाल सेंट्रल बँक, कोमिन्टा बँकिंग कॉर्पोरेशन, कोमिन्टा युनियन बँक आणि हुगळी बँक ह्या १८ ते ३२ वर्षा-इतक्या जुन्या बँका यशस्वीपणे एकत्र आल्या, आणि १८ डिसेंबर, १९५० रोजी त्यांतून युनायटेड बँक ऑफ इंडिया ही मोठी बँक निर्माण झाली. गेल्या दहा वर्षांत, ह्या बँकेकडील ठेवी २६-९० कोटी रुपयांवरून ५१-७४ कोटी रुपयांवर गेल्या, कर्ज १३९५ कोटी रु. ची ३१-६२ कोटी रु. झाली, २४ नव्या शाखा उघडल्या गेल्या आणि १९६० मध्ये तिला १४-६३ लक्ष रु. नफा झाला.

युनायटेड बँक ऑफ इंडियाची आतां आठवण होण्याचें कारण, त्या बँकेच्या घर्तावर महाराष्ट्रीय बँकांनी एकत्र यावें, अशी महाराष्ट्रीय बँकांना श्री. चिं. वि. जोग, बी.कॉम., एफ. आय. बी. (लंडन) ह्यांनी २९ ऑक्टोबर, १९५२ च्या "अर्थ" मध्ये एक लेख लिहून जाहीर विनंती केली होती. अशा एकत्रीकरणांतून एक मोठी बँक निर्माण होण्यामुळे होणारे फायदे आठ बँकांचा एकत्रित ताळेबंद मांडून त्यांनी दिग्दर्शित केले होते. "परिस्थितीनें ठेचा दिल्यावरच जागें होण्यांत काय स्वारस्य आहे ? सर्व हित-संबंधीयांनी ह्याचा दक्षतेनें विचार करावा" असा त्यांनी जाहीर इषारा दिला होता. ४ नोव्हेंबर, १९५३ च्या "अर्थ" मध्ये त्यांनी पुनः एक लेख लिहून त्यांच्या योजनेवरील आरोपांचें व गैरसमजांचें निराकरण केलें होतें. "एकत्रीकरणाचे बाबतीत

रिझर्व्ह बँकेनेंच गतिमान व्हावें, असें म्हणण्याइतकें आम्हीं कां अगतिक व्हावें ? आपल्या गरजा काय आहेत हें रिझर्व्ह बँकेनें आपणांस सांगण्यापेक्षा आपणांस काय हवें, हें आपणच त्यांच्या कानावर घालणें हांत काय गैर आहे ?" असें त्यांनीं विचारलें होतें. "रिझर्व्ह बँकेच्या हातीं कायथानें पुष्कळच सत्ता आली आहे, तिचा वापर निरोगी अशा बँकिंग प्रवृत्तीची वाढ होईल अशाच तऱ्हेनें होत आहे. तेव्हां बँका बुडण्याचे प्रकार होणारच नाहींत व रिझर्व्ह बँक प्रत्येक बँकेस योग्य दिशा दाखवील" ह्या मत-प्रदर्शनाला श्री. जोगांनीं उत्तर दिलें होतें, "आज कायदा झाल्यानंतर तीन वर्षांनींही बँका बुडल्याच आहेत; ह्यापुढें बँका बुडण्याचे प्रकार होणारच नाहींत हें म्हणणें चुकीचें आहे."

श्री. जोग ह्यांनीं आठ वर्षांपूर्वी दिलेला इशारा त्या वेळीं लक्षांत घेतला गेला असतां, तर महाराष्ट्रीय बँकांची बरोबरीच्या नात्यानें ऐच्छिक एकत्रीकरणाच्या द्वारां एक मोठी बँक निर्माण करण्याचें, 'युनायटेड बँक ऑफ महाराष्ट्र'च्या स्थापनेचें श्रेय सर्वांना मिळालें असतें. पण, तसें होण्याचा योग नव्हता !

ताजमहालच्या रात्री दर्शनास २० नये पैसे

ताजमहाल रात्री पाहावयास जाणारांना आतां माणशीं २० नये पैसे द्यावी लागतील. दिवसा प्रवेश पूर्वीप्रमाणेच मोक्त राहिल.

नाशिक येथील नोट छपाईचें वाढतें काम

नाशिक येथील सिक्युरिटी प्रेसनें १९६० मध्ये १,०४९-२ कोटी रु. किंमतीच्या २३६ कोटी वेगवेगळ्या नोटा छापल्या. सध्यांची छापखान्याची जागा अपुरी पडूं लागल्यामुळे नवीन छापखाना शेजारीच उभारण्यांत येत आहे.

दि बँक ऑफ महाराष्ट्र लि.

रजिस्टर्ड ऑफिस : ११७७, बुधवार पेठ, पुणे शहर

—: भांडवल —:

वसूल भांडवल	...	रु. ३५,००,००० चे वर
गंगाजळी व इतर निधि	...	रु. १७,१०,०००
खेळतें भांडवल	...	रु. १६ कोटीचे वर

★ महाराष्ट्र, आंध्र, म्हैसूर आणि मध्यप्रांतांत मिळून बँकेच्या ६६ शाखा

★ सर्व तऱ्हेचे बँकिंगचे व्यवहार केले जातात.

★ स्टर्लिंग व डॉलर करन्सीमधील प्रवासी चेक्स विकत मिळतात

★ परदेशी लेटर्स ऑफ क्रेडिट उघडलीं जातात

— २७ मार्च, १९६१ पासून सुरू झालेल्या १४ नव्या शाखा —

अर्बी, चांदा, धामणगांव, दुर्ग (मध्यप्रदेश), गोदिया, हिंणघाट, पुलगांव, राजनांदगांव (मध्यप्रदेश) वर्धा, वरेरा, वणी, नागपूर (१ धरमपेठ, २ इतवारी)

जनरल मॅनेजर

कंपन्यांच्या व्यवस्थापनावरील खर्चाच्या मर्यादा

कंपनी कायद्यात दुरुस्ती करताना केवळ कायद्याच्या दृष्टीचाच विचार न करता, सामाजिक व आर्थिक उद्दिष्टांचाही विचार करण्यात आला आहे आणि मॅनेजिंग एजंट्स, डायरेक्टर्स, मॅनेजर्स, इत्यादींच्या वेतनावर बंधने घालण्यात आलेली आहेत.

१९८ व्या कलमान्वये डायरेक्टर्स, मॅनेजिंग एजंट्स, सेक्रेटरीज अँड ट्रेझर्स, किंवा मॅनेजर ह्या सर्वांना मिळून कंपनीने दिलेले वेतन तिच्या निव्वळ नफ्याच्या ११% पेक्षा अधिक असता कामा नये. तांत्रिक तज्ज्ञ, रिसीव्हर, ट्रस्टी, इत्यादि नात्याने केलेल्या कामाबद्दलचा मोबदला ह्या ११% च्या मर्यादेचे बाबतीत विचारांत घेतला जाणार नाही. कंपनीच्या सेक्रेटरीला दिलेले वेतनही ह्या मर्यादेत समाविष्ट नाही. मॅनेजिंग एजंटला दिलेले स्वरेदी किंवा विक्री ह्यावर दिलेले कमिशनही स्वतंत्र राहिल.

व्यवस्थापकवर्गाच्या वेतनाचा कंपनीच्या नफ्या-तोड्याशी मुद्दामच संबंध जोण्यात आला आहे. एखाद्या वर्षी कंपनीला नफा झालाच नाही, किंवा फारच थोडा झाला, तर! अशा वेळी, कंपनीच्या भांडवलातनहि व्यवस्थापकांना वेतन मिळाले पाहिजे, असे स्पष्ट करण्यात आले आहे; मध्यवर्ती सरकारच्या मंजूरीने डायरेक्टर्स, मॅनेजिंग एजंट्स, मॅनेजर, इत्यादींना मिळून ५०,००० रुपयांपर्यंत "किमान वेतन" घेण्यास हरकत नाही. १९८ व्या कलमांत दुरुस्ती होण्यापूर्वी, असे किमान वेतन डायरेक्टर बोर्डच मंजूर करू शकत असे. सरकारच्या मंजूरीची आवश्यकता नसे. काही कंपन्यांचे बाबतीत ५०,००० रु. ची किमान वेतनाची मर्यादा वाढवून देणे मध्यवर्ती सरकारला आवश्यक वाटले, तर ते ती मर्यादा वाढवू शकेल.

३०९ व्या कलमांत दुरुस्ती होण्यापूर्वी, डायरेक्टराला प्रत्येक सभेसाठी फी किंवा मासिक रकम किंवा काही अंशी फी व काही अंशी मासिक रकम मिळण्याची तरतूद होती. दुरुस्ती कायद्याने, मासिक रकमेला बंदी घातली आहे. कंपनी स्पेशल ठराव करून, डायरेक्टरांना निव्वळ नफ्याच्या कमाल ३% पर्यंत कमिशन देऊ शकेल. कंपनीला पूर्ण वेळ काम करणारा डायरेक्टर, मॅनेजिंग एजंट किंवा मॅनेजर असेल, तर सामान्य डायरेक्टरांना निव्वळ नफ्याच्या १% पेक्षा एकूण रकम दिली जाणार नाही. मध्यवर्ती सरकारच्या मंजूरीने कमिशनचे हे प्रमाण (अनुक्रमे ३% व १%) वाढवून घेता येईल.

रमाबेन ए. ठाणावाला वि. ज्योति लि. ह्या दाव्यात मुंबई हायकोर्टाने निर्णय दिला होता, की ३०९ व्या कलमांतील डायरेक्टराच्या कमाल वेतनाचा हिशेब करतांना, त्याने इतर भूमिकेत काम केल्याबद्दल मिळालेले वेतन विचारांत घेतले जाणार नाही. कंपनीचा डायरेक्टर ह्या नात्याने त्याला मिळणाऱ्या वेतनासच कमाल वेतनाचे बंधन लागू आहे. उदाहरणार्थ, त्याची डिबेंचर होल्डर्सच्या कारवाईत रिसीव्हर किंवा ट्रस्टी म्हणून नेमणूक झाली असेल, तर त्याबाबतचे वेतन ३०९ व्या कलमाचे कक्षेबाहेर राहिल. कंपनीने डायरेक्टराला पात्रतेचे शेअर्स दिले असतील व कंपनीचे हितसंबंध पाहण्यासाठी त्याची दुसऱ्या कंपनीच्या बोर्डावर नेमणूक केली असेल, तर त्या कंपनीने दिलेल्या फीवर त्याचा अधिकार राहणार नाही.

मॅनेजिंग एजंटाना मिळावयाच्या कमिशनला ३४८ वे कलम लागू आहे. पब्लिक कंपनी किंवा तिची सब्सिडिअरी कंपनी आपल्या मॅनेजिंग एजंटला वर्षातील निव्वळ नफ्याच्या १०% पेक्षा जास्त वेतन देऊ शकणार नाही. तांत्रिक सहाय्यार, ट्रस्टी,

रिसीव्हर, ह्या नात्याने दिलेले वेतनही ह्या १०% च्या हिशेबाचे वेळी विचारांत घेतले जाईल. एखादी कंपनी किंवा फर्म मॅनेजिंग एजंट असेल, तर त्या कंपनीचे डायरेक्टर, प्रायव्हेट कंपनीचा सभासद आणि फर्मचा पार्टनर ह्यांना दिलेले वेतनही १०% मध्येच समाविष्ट होईल.

मोफत राहण्याची सोय, मोफत प्रवास, मोफत मोटर, विमा, पेन्शन, वर्षासन, ग्रॅज्युइटी, ह्या सर्वांचा एकूण वेतनांत विचार केला जाईल; कारण, त्यामुळे कंपन्यांचा खर्च वाढतो आणि फायदा मिळणाऱ्याची आर्थिक समृद्धि होते.

मॅनेजिंग डायरेक्टर, मॅनेजिंग एजंट, सेक्रेटरीज अँड ट्रेझर्स, मॅनेजर, ह्यांपैकी एकाच प्रकारची व्यवस्थापना कंपनीला करता येईल; म्हणजे व्यवस्थापनेचे वेतन ११% पेक्षा कधीच जास्त होऊ शकणार नाही. कारण, मॅनेजिंग एजंटची कमाल प्राप्ति १०%, सेक्रेटरीज अँड ट्रेझर्सची ७.३%, आणि मॅनेजर किंवा मॅनेजिंग डायरेक्टरची ५% आहे.

कारभाराचे स्वरूप, कंपनीचा आकार, मागील कामाचा आढावा, ह्यांचा विचार करून, कमाल वेतनातही काटछाट करण्याचा अधिकार सरकारला आहे.

भारतामधील खनिज तेलाच्या शुद्धीकरणाचा कारखाना

भारताच्या अर्थव्यवस्थेत खनिज तेलाचा पुरवठा हा एक कच्चा दुवा आहे. खनिज तेलाच्या शोधाचे अलीकडे जे प्रयत्न करण्यात आले त्यांना काही यश लाभले आहे. गुजरातमधील भूमिगत तेलाचा शोध हे त्यांचेच गमक आहे. तथापि, तेलाचा साठा सांपडला तरी त्याचे शुद्धीकरण होऊ लागून व्यापारी प्रमाणात त्याचा पुरवठा होऊ लागणे कालावधीची बाब आहे. भारताचे खाण-तेलमंत्रि श्री. के. डी. मालवीय ह्यांनी ह्यासंबंधी दिलेली माहिती उत्साहजनक आहे. लोकसभेच्या अनौपचारिक सहाय्यार समितीपुढे बोलतांना ते म्हणाले की गुजरातमध्ये अंकलेश्वर ह्या ठिकाणी तेलाच्या ७ विहिरी खोदण्यांत आल्या आहेत. त्यांत मिळालेल्या तेलाचे चाचणीचे शुद्धीकरण चालू वर्षाच्या सप्टेंबर महिन्यापासून सुरू होण्याचा संभव आहे. अंकलेश्वर येथील भूमिगत तेलाच्या साठ्याचे प्रमाण आणि तेलाचे व्यापारी दृष्टीने उत्पादन ह्यांची निश्चिती करण्यासाठी आणखी १०० वर विहिरी खोदण्याची आवश्यकता आहे. गुजरातमध्ये सांपडलेले तेल शुद्ध करण्यासाठी एक कारखानाही गुजरात राज्यांतच स्थापन करण्याचा विचार करण्यात येत आहे. ह्या कारखान्यांत दरसाल २० लाख टन शुद्ध करण्यात येणार आहे. तिसऱ्या पंचवार्षिक योजनेत तेल शुद्ध करणाऱ्या साजगी कारखान्यांची उत्पादन-क्षमता वाढविण्याचा सरकारचा विचार नाही. सध्या साजगी मालकीच्या कारखान्यांतून ६० लाख टन तेल शुद्ध करण्यात येते. सार्वजनिक मालकीचे तेल शुद्ध करण्याचे तीन कारखाने १९६५ मध्ये सुरू होतील असा अंदाज आहे ते सुरू झाल्यावर आणखी ४७ लाख टन तेल शुद्ध होऊ लागेल. नियोजन समितीने देशातील तेलाच्या सप्लाचा जो अंदाज तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत केला आहे तितके तेल मग निर्माण होऊ लागेल.

चीनमध्ये डुष्काट, पण परदेशी मदहास नकार

चीनमधील डुष्काट परिस्थितीमुळे होणारे हाठ वांचविण्यासाठी अमेरिकेने रेडक्रॉस मार्फत चीनला बराचसा गहू देऊ केला होता, पण चीनने त्याचा स्वीकार न करण्याचे ठरविले आहे.

महाराष्ट्राच्या पहिल्या वाढदिवसाच्या निमित्ताने

पुणे जिल्हाने तीन सहकारी भेदी मराठी जनतेला दिल्या आहेत.

- ★ सोमेश्वर सहकारी साखर कारखाना;
- ★ छत्रपति शिवाजी सहकारी हिरडा कारखाना; आणि,
- ★ सहकारी छापखाना

सहकारी चळवळीचा जीवनव्यापी विकास सूचित करणाऱ्या या तीनही संस्थांना भक्कम वँकेचा भक्कम आधार आहे.

नव-महाराष्ट्राच्या सेवेत —

पुणे सेंट्रल को-ऑपरेटिव्ह बँक, लिमिटेड

लक्ष्मी पथ, पुणे २.

- ★ वसूल भाग मांडवल बेचाळीस लाख
- ★ ठेवी सन्वातीन कोटीचेवर
- ★ २७ शाखा
- ★ खेळते मांडवल पांच कोटीचे वर.

वा. ग. अळतेकर
कार्यकारी संचालक.

शि. म. काळे, एम. एल. ए.,
अध्यक्ष.

॥ श्री ॥

दि वृहन्महाराष्ट्र शुगर सिंडिकेट लि., पुणे २.

अहो गुळा साखरे मालेयाचे । हे बांधे तरी एकाची रसाचे ॥
परि स्वाद गोडियेचे । आन आन जैसे ॥ (श्रीज्ञानेश्वरी)

महाराष्ट्र राज्याच्या प्रथम वर्धापनदिनीं जाहीर करण्यास आनंद वाटतो कीं

कालू हंगामांत साखरेचे उत्पादन

२ लाख पोत्यांचे वर झाले आहे.

कै. चं. गो. आगाशे ह्यांचे अहर्निश कष्टांचे चीज होऊन त्यांनीं ठराविलेल्या धोरणानुसार संचालक मंडळाने मध्यमवर्गीयांचा एकमेव कारखाना यशःप्राप्तीच्या मार्गावर आणला आहे.

ता. १०-६-१९६० वर्षाखेर कंपनीने ऑर्डिनरी (इक्विटी) शेअरवर करपात्र द. सा. द. शं. १० टक्के डिव्हिडंड दिले आहे.

महाराष्ट्र राज्याच्या प्रथम वर्धापनदिनानिमित्त आमचे मागीदार, ठेवीदार व हितचिंतक यांना अभिवादन व हार्दिक शुभेच्छा.

महाराष्ट्र राज्य यशस्वी व चिरायु होवो !

कै. व्यं. चांफेकर,
B. E., A. M. I. E.
मॅनेजर.

शं. ल. लिमये,
B. Sc., LL. B., वकील.
अध्यक्ष.

न्यू सिटिझन बँकेच्या ठेवीदारांना किती रकम मिळाली ?

२९ एप्रिल, १९६१ रोजी न्यू सिटिझन बँक ऑफ इंडिया लि. ही बँक दि बँक ऑफ बरोडा लि. मध्ये विलीन झाली. सरकारने मंजूर केलेल्या योजनेप्रमाणे, न्यू सिटिझन बँकेमधील ठेवींची स्वार्ती बँक ऑफ बरोडाच्या त्या त्या शाखेत दर्ग करण्यांत आली. खालीलप्रमाणे रकमांनी ती स्वार्ती उघडण्यांत आली:—

(अ) २५० रु. किंवा स्वात्यांतील शिष्टक जी रकम कमी असेल, ती. (ब) २५० रु. पेक्षा जास्त शिष्टक असेल, त्या स्वात्यांतील २५० रु. वरील रकमेच्या ६६%. ह्याप्रमाणे नव्या स्वात्यांतून रकमा दाखल करून उरलेली रकम 'कलेक्शन' स्वात्यांत घातली जाईल. सत्वर वसूल होऊं न शकणाऱ्या रकमांची जसजशी वसुली होईल, त्याप्रमाणे ठेवीदारांना प्रमाणशीर दिली जाईल. २९ एप्रिल रोजी ठेवीदारांच्या नव्या स्वात्यांकडे सुमारे १ कोटी, ६० लक्ष रु. वर्ग करण्यांत आले. न्यू सिटिझनच्या ३२,३२५ ठेवीदारांपैकी २३,५४१ म्हणजे सुमारे ७३% ठेवीदारांना त्यांच्या संबंध ठेवीची रकम परत मिळाली. ह्या २३,५४१ ठेवीदारांच्या स्वात्यांत प्रत्येकी २५० रु. किंवा त्यापेक्षा कमी रकम होती. विलीन-करणामुळे, बँक ऑफ बरोडाच्या शाखांची संख्या १०५ ची १४९ झाली; महाराष्ट्र राज्यांत त्या बँकेच्या १४ शाखा होत्या, त्या आतां ५५ झाल्या. न्यू सिटिझनचा जवळजवळ सर्व नोकरवर्ग (३२४) बँक ऑफ बरोडामध्ये त्यांच्या नोकरांच्या चालू अटींवर समाविष्ट करून घेण्यांत आला आहे.

हिंदी चित्रपटांची पाकिस्तानांत चलती

पश्चिम पाकिस्तानातील शहरांतून व मोठ्या गांवांतून बरेच हिंदी चित्रपट दाखविण्यांत येत आहेत. ह्यांपैकी बहुतेक चित्रपट १९५० व १९५१ साली निर्माण केले गेलेले आहेत. ह्या जुन्या चित्रपटांची पाकिस्तानमध्ये चांगली चलती चालू आहे. पाकिस्तानातील चित्रपटनिर्मात्यांनी १९५८ साली पाकिस्तान सरकारवर दडपण आणलेल्याचा परिणाम म्हणून सरकारने भारतामधून बेकायदा रीतीने आणण्यांत आलेले ३८१ चित्रपट पाकिस्तानांत दाखविण्यास बंदी केली. तेव्हापासून हे चित्रपट पेटांत पडून होते. ऑगस्ट १९५६ पूर्वी आयात केलेल्या ह्या चित्रपटांपैकी २० सोडून बाकीचे सर्व, सिनेमागृहांतून दाखविण्याची परवानगी आतां देण्यांत आली आहे. १९५५ पर्यंत भारतामधून पाकिस्तानांत चित्रपट आयात करण्याची कायदेशीर सोयच नव्हती. पण सरकारी नियंत्रणांना न जुमानतां चित्रपट आयात करणे वितरकांना फायद्याचे होत असे. अशा रीतीने सुमारे ४०० चित्रपट आयात करण्यांत आले असावेत असा अंदाज आहे. चित्रपट आयात करणारे धनिक दर चित्रपटाला २० हजार ते ५० हजार रुपये देत व त्यावर दर फुटामागे १ रुपया दंड भरत. मग जकात अधिकारी ह्या चित्रपटांचा लिटां आयात करणाऱ्यालाच देत. अशा स्वरूपात मिळविलेल्या चित्रपटांना सरासरी ५ लाख रुपये उत्पन्न झाले असे म्हणतात. आतां भारत व पाकिस्तान ह्यांच्यांत चित्रपटांच्या आयातीबद्दल १९६० चा करार आहे. पश्चिम पाकिस्तानांत सुमारे ५०० चित्रपट आहेत. त्यांपैकी ८० टक्के चित्रपट उर्दू अगर हिंदी चित्रपट लावतात. १९५८ नंतर त्यांना चित्रपट मिळनात, म्हणून ती सिनेमागृहे बंद करण्याची पाळी आली होती. पण आतां ती पुन्हा जोराने चालू झाली आहेत.

पाश्चात्य जीवनपद्धतीमधील समस्या

समाजशास्त्रज्ञ माणसाचे वर्णन हत्यारे वापरणारा प्राणी म्हणून करतात. गेल्या शंभर-दीडशे वर्षांत मनुष्य एका मागून एक प्रभावी हत्यारे वापरीत आलेला दिसून येतो. रशियाने अंतराळ-प्रवासांतील पहिला महत्त्वाचा टप्पा म्हणून युरी गागारिन ह्या वैमानिकाला पृथ्वीभोवती १॥ तास फिरवून परत आणले. अंतराळ-प्रवासासाठी वापरण्यांत आलेला उपग्रह आतांपर्यंतचे सर्वात प्रभावी हत्यार समजण्यास हरकत नाही. औद्योगिक-दृष्ट्या पुढारलेला समाज म्हटला की त्यांत सुधारलेल्या हत्यारांचा म्हणजेच यंत्रांचा वापर हा आलाच. यंत्रयुगांत मनुष्याला अतिशय धावपळीचे जिणे जगावे लागते व त्याचा परिणाम म्हणून दोन घटका सर्व जग विसरावे असे त्याला वाटू लागते. अर्थात विसर पाडून घेण्याची साधने माणसागणिक वेगळी असू शकतील. पाश्चात्य देशांत मानसिक सौख्य देण्यासाठी निरनिराळ्या प्रकारच्या गोळ्या अलीकडे मोठ्या प्रमाणावर वापरण्यांत येऊ लागल्या आहेत. चिंता व मानसिक ताण ह्यांना तात्पुरता विराम देण्याच्या कार्या ह्या गोळ्यांचा वापर दारूपेक्षाहि अधिक प्रमाणांत करण्यांत येऊ लागला आहे. दारूवर जबर कर लादला गेल्याने दारू पिणे सामान्य लोकांना पुष्कळदा अशक्य होते. म्हणूनहि गोळ्यांचा स्वप वाटला असणे शक्य आहे. ह्या गोळ्यांची तरी गरज कां भासते? आधुनिक जीवनातील अनिश्चितता माणसाला एकसारखी टोचत असते. त्यामुळे कोणत्या तरी युक्तीने तात्पुरती सुरक्षिततेची भावना अनुभवतां येत असेल तर ती त्याला हवी असते. माणसाच्या मेंदूवर तात्पुरत्या परिणाम करणाऱ्या गोळ्या ही सुरक्षिततेची भावना निर्माण करू शकतात. म्हणून त्यांचा स्वप वाढत चालला आहे असे तज्ज्ञांचे मत आहे.

रशिया आघाडी कां मारू शकला !

रशियन शास्त्रज्ञांनी व तंत्रज्ञांनी अंतरिक्षयानांतून माणूस पाठवून त्याला परत पृथ्वीवर आणण्यांत यश मिळविल्यामुळे पाश्चात्य देशांतील लोकांत व सरकारांत बरीच खटखट माजलेली आहे. सुमारे ४५ वर्षांपूर्वी ज्या देशांतील बहुसंख्य जनता निरक्षर होती त्या देशाने अंतराळ-प्रवासाच्या बाबतीत आघाटी मारल्यामुळे त्यांना आश्चर्याचा धक्का बसला आहे. पण आजचा रशिया आणि चाळीस-पन्नास वर्षांपूर्वीचा रशिया ह्यांच्यांत आतां साम्य राहिलेले नाही. १९१७ च्या क्रांतीनंतर रशियाने आपले औद्योगीकरण झपाट्याने करून घेतले. औद्योगीकरण साधताना रशियांतील जनतेला जबर किंमत द्यावी लागली हे सर्व; पण ही किंमत देऊन कां होईना रशिया आज शास्त्रीय बाबतीत आघाटीवर आलेला आहे. रशियाने उपग्रहांच्या बाबतीत जी विलक्षण प्रगति केली आहे तिचे श्रेय जर्मन शास्त्रज्ञांना बऱ्याच प्रमाणांत द्यावे लागते. दुसऱ्या महायुद्धांत रशियन लष्कर बाल्टिक समुद्राच्या किनाऱ्यावर पोचले त्या वेळी त्याने जर्मनीच्या रॉकेटच्या तऱ्यांचा ताबा घेतला आणि तेथील ७० टक्के शास्त्रज्ञांस पकडून रशियांत नेले. त्यांच्या मदतीने रशियाने रॉकेटवरील संशोधनास प्रारंभ केला. रशियाप्रमाणेच अमेरिकेनेहि कांहीं जर्मन शास्त्रज्ञ हस्तगत करण्यांत यश मिळविले. तथापि अमेरिकेला रॉकेटच्या शास्त्रांत रशियाइतकी प्रगति करता आलेली नाही. अमेरिका भरपूर पैसे खर्च करण्यास तयार नव्हती असे नव्हे; पण रशियाने जितक्या चिकाटीने व जिद्दीने प्रयत्न केले तितके अमेरिकेने केले नाहीत असे सांगण्यांत येत आहे.

चहा

निर्गत व्यापारातील स्थान

परदेशी हुंडणावळ मिटवून देणाऱ्या जिनसांत चहाचा भारतांत पहिला क्रमांक आहे. त्यापासून करप्राप्तीही फार मोठी होते. १८२३ मध्ये, आशामध्ये चहाची हाढे रानटी स्वरूपात होती. १८३९ मध्ये हिंदी चहा प्रथमच लंडनच्या बाजारांत विकला गेला. १८५७ मध्ये ग्रेटब्रिटनमध्ये ७ कोटी पौंड चहा सपला, त्यापैकी फक्त ३% हिंदी होता. १९०० मध्ये ग्रेटब्रिटनने २५ कोटी पौंड चहाची आयात केली, त्यापैकी ५५% चहा हिंदी होता. सर्वांत जास्त चहा निर्गत करणारा देश बनण्याचा मान भारताला १९०६ मध्ये मिळाला.

चहाचे उत्पादन

वर्ष	हिंदी उत्पादन (कोटी पौंड)	जागतिक उत्पादन (कोटी पौंड)	जागतिक उत्पादनाशी प्रमाण %
१९३५	३९	९२	४२.९
१९५३	६१	१४६	४१.३
१९५४	६४	१६६	३८.६
१९५५	६७	१७२	३८.७
१९५६	६७	१८१	३६.८
१९५७	६७	१७७	३८.३
१९५८	७१	१९५	३६.६
१९५९	७२	१९८	३६.१
१९६०	७०	१९८	३५.१

दुसऱ्या महायुद्धामुळे आणि त्यानंतरच्या राजकीय स्थित्यंतरी-मुळे चहाच्या नकाशांत खूपच फरक घडून आले. इंडोनेशियाचे चहाच्या उत्पादनातील महत्त्व कमी झाले, भारताने ७५,००० एकर पीक पाकिस्तानाला गमावले आणि पूर्व आफ्रिकेचे महत्त्व वाढले.

हिंदी चहाची निर्गत : जागतिक बाजारपेठेतील स्थान

वर्ष	हिंदी निर्गत (कोटी पौंड)	जागतिक निर्गत (कोटी पौंड)	जागतिक निर्गतीशी प्रमाण %
१९३५	३२	८४	३९.१
१९५३	५०	१०४	४८.२
१९५४	४५	११०	४०.८
१९५५	३७	९९	३७.१
१९५६	५२	११८	४४.४
१९५७	४४	११३	३९.२
१९५८	५१	१२४	४१.०
१९५९	४७	११९	३९.८
१९६०	४२	१२०	३५.०

लोहमिश्रित मातीची जगानकडे निर्यात

चालू वर्षी जपान भारताकडून २० लक्ष टन लोहमिश्रित माती आयात करील. ६२ ते ६५% लोखंड असणारी मातीच जपान वेईल आणि पहिल्या १० लक्ष टनांपैकी प्रत्येक टनाला ८२ शिलिंग देईल. त्यानंतरच्या प्रत्येक टनाला ८० शिलिंग देईल. गेल्या वर्षी जपानने मंदीच्या कारणासाठी किंमत उतरविण्याची "विनंती" भारताला केली होती, त्याप्रमाणे भारत सरकारने ८० शिलिंगला मान्यता दिली होती. आतां पोलादाचा धंदा तेजीत आहे, तेव्हा किंमत पुनः ८२ शिलिंग करावी असे भारत सरकारने सुचविले. तडजोड म्हणून वरीलप्रमाणे किंमत ठरली आहे.

वर्धा गांवाची सामाजिक पाहणी—अखिल भारतीय सर्व-सेवा संघातर्फे वर्धा गांवाची सामाजिक आर्थिक पाहणी करण्यांत येणार आहे. तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत वर्धाचा विकास घडवून आणण्यासाठी ही पाहणी करण्यांत येत आहे. ह्या कामासाठी २ कोटी रुपयांची एक योजना आखण्यांत आली आहे. पाहणीच्या कामांत राज्यसरकार सहकार्य करणार आहे.

साखर पडून राहिल्यामुळे संकट—इंडिअन शुगर मिल्स असोसिएशनने साखरेच्या धंद्यावरील संकटासंबंधी उसाचे शेतकरी, त्यांच्या संघटना, राज्यसरकार व मध्यवर्ती सरकार ह्यांना नोटिसा पाठविल्या आहेत. साखर कारखान्यांच्या गुदामांत शिल्लक असलेल्या साखरेच्या विक्रीची व्यवस्था लवकर झाली नाही तर कारखान्यांना शेतकरी अगर सरकार ह्यांचे देणे देता येणार नाही, असे नोटिसीत बजावण्यांत आले आहे.

वैमानिकांमधील बेकारी—वैमानिक शिक्षण घेऊन तयार झालेल्या वैमानिकांतही बेकारी असल्याबद्दल लोकसभेत चर्चा झाली. चर्चेला सरकारतर्फे असे उत्तर देण्यांत आले की वैमानिकां-तील बेकारी हा काही कायम स्वरूपाचा प्रश्न नाही. १९५२-५३ मध्ये शिक्षण पूर्ण झालेले सुमारे १०० वैमानिक बेकार होते तर १९५६-५७ मध्ये वैमानिकांचा तुटवडा भासत होता. गेल्या वर्षी ३८ वैमानिकांनी ते बेकार असल्याबद्दल सरकारला कळविले होते.

अणुशक्तीच्या साह्याने स्वस्त वीज—ब्रिटनचे सुप्रसिद्ध अणुशास्त्रज्ञ सर जॉन कॉक्रॉफर ह्यांना अणुशक्तीच्या शांततामय उपयोगाबद्दलचे २५,००० डॉलर्सचे पारितोषिक मिळाले आहे. हे पारितोषिक स्वीकारतांना त्यांनी असे भविष्य वर्तविले आहे, की १९६७ च्या सुमारास ब्रिटनमध्ये अणुशक्तीच्या साह्याने स्वस्त वीज निर्माण करता येईल आणि ती इतर औद्योगिक इंधनाइतकीच स्वस्त असेल.

डॉक्टरांचे साहाय्यक तयार करणार—डॉक्टर लोकांच्या हाताखाली काम करणाऱ्या साहाय्यकांना शिक्षण देण्याच्या एका योजनेचा मध्यवर्ती सरकार विचार करीत आहे. ह्या लोकांना सार्वजनिक आरोग्यासंबंधीच्या शिक्षणाबरोबरच रोगविषयक निदान करण्याचे प्राथमिक शिक्षणही देण्यांत येणार आहे. अर्थात् त्यांना डॉक्टर म्हणून काम करता येणार नाही.

छोट्या मोटारींचे उत्पादन—छोट्या 'जनता' मोटारींचे उत्पादन करणारा कारखाना १९६३ मध्ये उत्पादनास प्रारंभ करील असा अंदाज आहे. कारखाना सुरू झाल्यापासून संपूर्ण बनावटीच्या जनता मोटारी तयार होऊ लागण्यास ३० ते ३६ महिन्यांचा अवधि लागेल. कारखान्याची जागा अद्याप निश्चित करण्यांत आलेली नाही.

मध्यप्रदेश राज्याचा औद्योगिक विकास—मध्यप्रदेश कारखानदार संघटनेचे अध्यक्ष श्री. दुर्गाप्रसाद मंडेलिआ ह्यांनी राज्याच्या औद्योगिक विकासासाठी संघटना ५० कोटी रुपये भांडवल गुंतविण्यास तयार आहे असे जाहीर केले आहे. सरकारने उद्योगधंद्यांच्या वाढीस पोषक असे वातावरण निर्माण करावे अशी मागणीही त्यांनी केली आहे.

कुटुंबनियोजनाच्या कामी मदत—कुटुंबनियोजनाच्या कार्यक्रमाला मदत म्हणून अमेरिकेच्या फोर्ड फौंडेशनने भारताला व पाकिस्तानला आर्थिक मदत देऊ केली आहे. भारताला ६ लाख डॉलर्सवर रकम मिळणार असून तिचा विनियोग कुटुंब-नियोजनविषयक संशोधन व शिक्षण ह्या कामी करण्यांत येणार आहे. १९५९ सालीही भारताला ह्या कामी मदत मिळाली होती.

होट्ट नं. २ वि. का. स. सोसायटीतर्फे सत्कार-समारंभ

सहकारी चळवळीत धडाडीने कार्य करणारे, निवृत्त येथील माननीय मुगुट्टराव साहेबराव ऊर्फ अप्पासाहेब काकडे (देशमुख) चेअरमन, श्री. सोमेश्वर सहकारी साखर कारखाना लि., व पुणे जिल्हा सहकारी स्व. विक्री संघ लि., आणि अकलूज भागातील प्रसिद्ध पुटारी, आमदार श्री. शंकरराव नारायणराव मोहिते चेअरमन, यशवंत सहकारी साखर कारखाना लि. तसेच श्री. दारकोजीराव रामचंद्रराव राजे निंबाळकर (ऑ. मॅजिस्ट्रेट) श्री. नानासाहेब बळीबा होळकर (अखिल भारतीय ऊंस उत्पादन स्पर्धा पारितोषिकाचे मानकरी) श्री. विजयसिंग सुरसिंगराव निगडे (देशमुख) बी. एस.सी. अॅग्रि. पुरंदर तालुका विकासमंडळाचे सभासद, व श्री. धोंडीबा दाजीबा खोमणे, ऊंस-उत्पादन-स्पर्धेत बक्षीस मिळविलेले व चेअरमन कोन्हाळे बु। वि. का. स. सो. लि., या सर्वांचा सत्कार-समारंभ गुरुवार दि. २७ एप्रिल १९६१ रोजी सकाळी ९ वाजता, होळ येथे गोडावूनसमोर सभामंडपात, आमदार श्री. शिवाजीराव महादेव काळे, चेअरमन, पुणे सेंट्रल को. बँक लि., यांचे अध्यक्षतेखाली झाला. या निमित्ताने होळ येथे द्वितीय क्रीडामहोत्सव साजरा झाला.

स्टॅनव्हॅक कारखान्यांनी मिळविलेली हुंडणावळ

मुंबई येथील स्टॅनव्हॅक तेलकंपनीने ६ वर्षांच्या काळात १९ कोटी रुपयांपेक्षा अधिक परदेशीय चलन मिळविले आहे. तेलशुद्धीचा कारखाना १९५४ साली चालू झाला. तेव्हापासून मोटार स्पिरिट व जळणाचे तेल निर्यात करून कंपनी हुंडणावळ मिळवू लागली. १९५४ ते १९५९ ह्या काळात कंपनीने ७.९२ कोटी रुपयांचे परदेशीय चलन मिळविले; १९६० साली तर ५.६५ कोटी रुपयांचे चलन मिळविले.

नवीन घरबांधणीस मान्यता

महाराष्ट्र राज्यातील गलिच्छ वस्त्यांचे उच्चाटन करण्याच्या २९ योजनांचे अनुसराने, गलिच्छ वस्त्यांचे जागी १३,२९० घरे बांधण्यास महाराष्ट्र सरकारला परवानगी देण्यात आली आहे. या योजनांवरील अंदाजी खर्च ५३५.९० लाख रुपये असून, स्थानिक स्वराज्य संस्थांचा खर्च वगळून, या योजनांवर प्रत्यक्षांत १८७.५९ लाख रुपये खर्च झाला आहे.

खतांच्या किंमती कमी होण्याची शक्यता

भारताचे अन्नमंत्री श्री. स. का. पाटील ह्यांनी लोकसभेत असे सांगितले की, रासायनिक खतांच्या किंमती लवकरच बऱ्याच कमी करण्यांत येणार आहेत. खतांच्या विक्रीत नफा मिळविण्याचा सरकारच्या हेतु नाही. गेल्या वर्षी आंतरराष्ट्रीय बाजारपेठेतील खतांच्या किंमती भारतामधील किंमतीच्या मानाने कमी असल्याने सरकारला कांही फायदा मिळाला हे खरे आहे. १९६१-६२ साली भारताला २३ लाख टन नत्रयुक्त खते लागतील. त्यापैकी ६६ टक्के गरज भागविण्याचा सरकारचा विचार आहे. चहा, कॉफी व ताग ह्यांच्या मळ्यांच्या गरजा संपूर्णपणे पुरविण्यांत येतील; कारण ह्या वस्तूंच्या निर्यातीने परदेशीय चलनाची प्राप्ति होत असते.

गोरसपूर येथे सत-कारखाना

'फिक्स्ट नायट्रोजन' तयार करणारा, गोरसपूर येथे एक नवीन सत-कारखाना, ५ कोटी रुपये खर्च करून लवकरच उभारण्याचा मानस भारत सरकारच्या उद्योगमंत्र्यांनी जाहीर केला आहे.

५०

वर्षापेक्षा जास्त जनतेची सेवा करित असलेले मुंबईतील एक प्रसिद्ध निवासस्थान

★ सरदारगृह ★

प्रत्येक सोलीत स्वतंत्र बाथरूम व बाल्कनी
लग्नमुंजी वगैरे कार्याची व भोजनपार्टीची कमी
खर्चात मनपसंत व्यवस्था
सभासंमेलने यांची टिळक हॉलमध्ये सोय.
कॉर्फड मार्केटजवळ, मुंबई २.

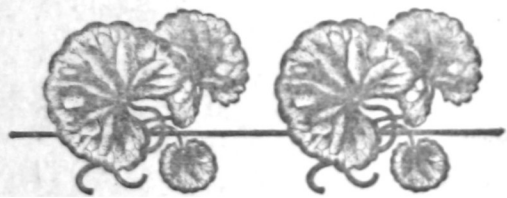

बेडेकर

मसाले, लोणचीं
व पापड
आपल्या जेवणांत
विशेष लज्जत
आणतील.

वापरून पाहा.
हुगभाट, मुंबई ४.
शाखा: ठाकुरद्वार, दादर,
कोट व परळ.

माधवाश्रम लि. भोजनाची व राहण्याची उत्कृष्ट सोय.
विवाहकार्याची संपूर्ण व्यवस्था. गिरगांव, मुंबई ४

आज बाजारात अनेक ब्राम्ही तेल उपलब्ध आहेत; परंतु ब्राम्ही तेल्याच्या मूळ कल्पनेचे श्रेय सांड बंधूनाच द्यावे लागेल. सांड बंधूच्या आयुर्वेदावरील प्राचीन ग्रंथांच्या माझ्या व्यासंगाचे ते फळ आहे. ह्या ग्रंथांतून 'ब्राम्ही' या अल्पमोली परंतु बहुगुणी बनस्पतीचा, मंत्र्या अग्न उष्णतेच्या विकारांवर उपयोग दाखविला आहे. त्यावस्तुच श्री. दत्तात्रेय कृष्ण सांड यांना ब्राम्ही बनस्पती-बुद्ध तेल करण्याची कल्पना सुचली. औषधी म्हणून अथवा एरव्ही सुगंधी तेल म्हणून लक्ष्मणास उपयोगी पदार्थ व बहुगुणी तेल तयार करण्यासाठी त्यांनी प्रयोग पुढे केले व भारतंत प्रथमच "ओरिजिनल ब्राम्ही तेल" तयार करून ते ओरिजिनल केले.

दत्तात्रेय कृष्ण सांड सर्व्हे चेंबूर प्रा. लि. मार-उर्फ-०१

अर्थ-विकास
संस्थानातील
महत्वाचे
पान

दत्तात्रेय कृष्ण सांड सर्व्हे चेंबूर प्रा. लि. मार-उर्फ-०१

श्रीरामपूर जवळ कागदाचा मोठा कारखाना

श्रीरामपूर जवळ कागदाला लागणारा लगदा व कागद तयार करण्याचा एक मोठा कारखाना स्थापन करण्यांत येणार आहे. महाराष्ट्र शुगर मिल्स, बेलापूर शुगर कंपनी आणि मुंबईमधील कागदाच्या गिरण्यांची यंत्रसामग्री तयार करणारा एक कारखाना ह्यांच्या सहकार्याने हा उपक्रम हार्ती घेण्यांत येत आहे. कारखान्याच्या स्थापनेसाठी ८ कोट रुपये भांडवल लागेल. नगर जिल्ह्यांतील साखरेच्या कारखान्यांतील उसाची चिपाडे कच्चा माल म्हणून वापरण्यांत येणार आहेत. संकल्पित कारखान्यांत दररोज १०० टन लगदा व ५० टन कागद तयार होईल असा अंदाज आहे. ब्राझिलमधील शास्त्रज्ञांनी कागद तयार करण्याच्या काही नवीन पद्धति शोधून काढल्या असून त्यासाठी योग्य अशा प्रकारची यंत्रसामग्रीही ब्राझिलमध्ये बनविण्यांत आली आहे. ब्राझिलमधील यंत्रसामग्रीच्या नमुन्यावर हुकूमच यंत्रसामग्री बनविण्यांत येणार आहे. त्यामुळे कागदाच्या उत्पादनखर्चात बरीच बचत होईल. सध्या साखरेच्या कारखान्यांतील उसाच्या चिपाडांचा उपयोग जळण म्हणून करण्यांत येत असतो. कारखाने जळणासाठी तेलाचा उपयोग करू लागले म्हणजे उसाची चिपाडे कागदाच्या कारखान्यासाठी मिळू लागतील. संकल्पित कारखान्यांत जो लगदा तयार करण्यांत येईल त्यापैकी निम्मा लगदा छोट्या कागदाच्या कारखान्यांना कच्चा माल म्हणून पुरविण्यांत येईल. हे कारखाने सध्या रद्दीचा कागद व चिंध्या ह्यांचा वापर करून कागद बनवीत असतात.

भारत कोणाकडून आयात करतो !

जानेवारी-नोव्हेंबर, १९६० ह्या मुदतीत भारताने मालाची जी आयात केली, तिच्यापैकी निम्मी आयात अमेरिकन, ब्रिटिश व प. जर्मन मालाची होती. ज्या दहा प्रमुख देशांतून भारताने आयात केली, त्यांचा तपशील असा :—

देश	आयात (कोटी रु.)
अमेरिका	१९७.८३
ग्रेट ब्रिटन	१८२.३३
प. जर्मनी	१०५.४६
जपान	४७.२१
इराण	३०.४०
इटली	२२.७२
ऑस्ट्रेलिया	१६.६४
साउदी अरेबिया	१६.४९
इजिप्त	१६.४६
फ्रान्स	१६.३५

गेल्या वर्षाच्या पहिल्या दहा देशांच्या यादीतील बर्मा आणि रशिया हे आता गळले असून ऑस्ट्रेलिया आणि इजिप्त ह्यांचा नव्याने प्रवेश झाला आहे.

कलकत्ता शहराची सुधारणा—कलकत्ता शहराची सुधारणा करण्याच्या लहानमोठ्या योजना मध्यवर्ती सरकार आखणार आहे. कलकत्ता शहरातील विशिष्ट परिस्थिति लक्षांत घेऊन राज्य सरकार व मध्यवर्ती सरकार ह्यांनी ह्या बाबतीत लक्ष घालण्याचे ठरविले आहे. फाळणी झाल्यानंतर कलकत्ता शहरात लासो निर्वासित आले. त्यामुळे शहराच्या विकासाचा प्रश्न अधिकच बिकट झालेला आहे.

पुणे पीपल्स

को-ऑपरेटिव्ह बँक लि.

२७० सदाशिव पेठ, पेठ गेटाशेजारी, पुणे.

दिनांक १ एप्रिल, १९६१ पासून ठेवीवरील व्याजाचे दर खालीलप्रमाणे वाढविण्यांत आलेले आहेत. त्याचा फायदा ठेवीदारांनी अवश्य घ्यावा अशी विनंती आहे :—

सेविंग्स बँक द. सा. द. शें.	३ टक्के
सेविंग्स डिपॉझिट द. सा. द. शें.	३॥ टक्के
मुदत ठेव १२ महिने द. सा. द. शें.	४ टक्के
मुदत ठेव २४ महिने द. सा. द. शें.	४॥ टक्के
मुदत ठेव ३६ महिने द. सा. द. शें.	५ टक्के
रिकरिंग डिपॉझिट २४ महिने द. सा. द. शें.	३॥ टक्के
रिकरिंग डिपॉझिट ३६ महिने द. सा. द. शें.	४ टक्के
रिकरिंग डिपॉझिट ६० महिने द. सा. द. शें.	४॥ टक्के

अधिक माहिती बँकेत कचेरीचे वेळांत मिळू शकेल.

द. दि. चितळे,
मॅनेजिंग डायरेक्टर.

दि पूना अर्बन

को-ऑपरेटिव्ह बँक लि., पुणे २.

२५ शुक्रवार पेठ, म. फुले मार्केटनजिक कॉर्पोरेशन बिल्डिंग स्थापना] पुणे २. [सन १९२४

अधिकृत भांडवल	रु. २,००,००० दोन लाख
वसूल भाग भांडवल	रु. १,०८,४१०
गंगाजळी व इतर फंड्स	रु. ५६,५७०
ठेवी	रु. ७,०५,८१०
खेळते भांडवल	रु. ८,९५,६८०

दि. १ मे १९६१ पासून बँकेने सेविंग्स ठेवीवरील व्याजाचा दर द. सा. द. शें. ३ टक्के असा केला आहे.

कायम ठेवी खालील दराने स्वीकारल्या जातील.

मुदत	व्याजाचा दर
१ वर्ष	३३ टक्के
२ वर्ष	४ टक्के
३ वर्ष	४३ टक्के
५ वर्ष	५ टक्के

पुणे, ता. ३ मे १९६१.

पुरुषोत्तम विष्णु कुलकर्णी | दिगंबर विष्णु इनामदार
सेक्रेटरी. | चेअरमन.

सातारा जिल्हा को. लँड मॉर्गिज बँक लि.

चेअरमन, श्री. कल्याणी, ह्यांचे भाषण

[तारीख १८-४-६१ रोजी महाराष्ट्र स्टेट को-ऑपरेटिव्ह लँड मॉर्गिज बँक लि. मुंबईचे प्रेसिडेंट माननीय भाऊसाहेब हिरे यांनी कराढ येथील सातारा जिल्हा को. लँड मॉर्गिज बँकेस भेट दिली. त्या वेळी बँकेचे चेअरमन श्री. नी. आ. कल्याणी यांनी स्वागतपर भाषण केले त्यांतील महत्त्वाचा भाग येथे दिला आहे.]

“ आतांपर्यंत या बँकेकडून ३१-३-६१ अखेर एकंदर ४,३३४ शेतकरी बांधवांना ७३,७७,१५० रुपयांचे कर्ज दिले गेलेले आहे. त्यांपैकी २०,६८,८५० रुपयांचे कर्ज १५६१ सभासदांना जुने कर्ज भागविणेस, ५,३८,२०० रुपयांचे कर्ज २७३ सभासदांना जमीनखरेदीस, ११,१२,८५० रुपयांचे कर्ज ७१५ लोकांना विहीर-डुरुस्ती, नवीन विहीर, जमीन-सुधारणा, इत्यादि करता, ७,८४,१०० रुपयांचे कर्ज २७९ लोकांना इंजिन, ट्रॅक्टर, इत्यादि भारी किंमतची शेती-उपयोगी यंत्र-सामग्री खरेदी करण्यास दिलेले आहे. याशिवाय सरकारकडून १९५८-५९ सालापासून विहीर तगाई व त्यानंतर इंजिन तगाईचे काम या बँकेकडे वर्ग करण्यांत आले. तगाई कर्ज देतांना प्रथम प्रथम बऱ्याच अडचणी आल्या. तरीपण सर्वच अडचणींना या बँकेने तोंड देऊन आतांपर्यंत १२,८४,७५० रुपये ८९३ विहीर-करता दिले असून १५,८८,४०० रुपये ६१३ लोकांना इंजिन-करता कर्ज दिलेले आहे. १९५९-६० सालअखेर रौप्य महोत्सवा-करिता ३,००० रुपयांची तरतूद करून या बँकेस ३४,३६६ रुपयांचा नफा होऊन बँकेच्या इतिहासांत उच्चांक गाठलेला आहे व ४% टक्के डिव्हिडेंडहि जाहीर करण्यांत आलेला आहे. सुरवातीची १-२ वर्षे सोडल्यास बँकेचा ऑडिट वर्ग 'अ' आहे.

“ आतां तर आपल्या सरकारने विहीर, इंजिन तगाई कर्जाचा व्यवहार या बँकांकडे दिला असून सहकारी स्वात्यातफे १-२ स्वतंत्र अधिकारी असणे अत्यंत निकडीचे व जरूरीचे आहे. म्हणजेच योग्य ते मार्गदर्शन होऊन या महत्त्वाच्या विभागाची नीटशी व्यवस्था लागेल. त्याचप्रमाणे बँकेचे ठरलेले कर्जाचे धोरण वेढेवेळी बदलल्याचे जिल्हा बँकांना आपल्या कार्यक्षेत्रामधील शेतकऱ्यांमध्ये संपादन केलेला विश्वास व पत घालवावी लागते. अशा प्रकारचे अनेक वेळा अनुभव आले आहेत. ग्रामीण भागांतील सावकारी अजिबात बंद झाली असून खरेदीपत्राशिवाय आणि पतीशिवाय कर्जच मिळत नाही. तांतडीने जमीन सुधारणेची झाल्यास, विहीर नाडुरुस्त झाल्यास, आकस्मिकपणे बैल मेल्यास अगर एखादे इंजिन फुटल्यास किंवा एखादे नवीन घेण्याचे झाल्यास या व अशा अनेक कामाकरिता प्रसंगोपात पतीवर कर्ज काढावे लागते. सोसायटीचे अगर तगाईचे हप्ते वेळच्या वेळी दिले असल्यास ते कर्जसुद्धा नवीन अर्जात दाखविण्यास काही हरकत असू नये, असे मला वाटते. मुंबईच्या बँकेच्या ११३ नंबरच्या सर्वयूलरचा फेरविचार व्हावा व मुंबई बँकेचे कर्जाचे धोरण त्या सर्वयूलरप्रमाणे कायम असावे असे माझे मत आहे. ”

६. आफ्रिकेचे निशाण

६. आफ्रिका ब्रिटिश कॉमनवेल्थमधून बाहेर पडल्यावरहि, आपल्या निशाणावर ब्रिटिश युनियन जॅकचे चिन्ह कायम राखणार आहे.

साखरेवरील एक्सार्जिज ड्यूटी भरण्यास कारखान्यांना सवलत

साखर कारखान्यांना साखरेचे मोठे साठे ठेवून शेतकऱ्यांना उसाचे पैसे देऊन टाकणे कठीण जात आहे; त्यांना पैसे उभारण्यास अडचण वाटत आहे. ह्यावर तात्कालिक उपाय म्हणून, कारखान्यांच्या बाहेर पडणाऱ्या साखरेवरील एक्सार्जिज पटीपैकी २५% पर्यंत रकम भरण्यास तीन महिनेपर्यंत मुदत देण्याचे सरकारने ठरविले आहे. ३० सप्टेंबर, १९६१ पूर्वी कारखान्या-बाहेर पडणाऱ्या साखरेपुरतीच ही सवलत अंमलांत राहिल.

पूर्व पाकिस्तानांत सोन्याची महर्गता

पश्चिम पाकिस्तानांत सोन्याचा भाव १४१ रु. तोळा असा आहे, तर पूर्व पाकिस्तानांत तो १६५ रु. तोळा आहे. पूर्व पाकिस्तानाची सोन्याची मासिक गरज १०,००० तोळ्यांची आहे, पण स्टेट बँक ऑफ पाकिस्तान फक्त २,००० तोळ्यांचीच सोय करते. पूर्व पाकिस्तानांतील “ विशिष्ट जमातीचे ” लोक सोन्याच्या स्वरूपांत आपले पैसे भारतांत पाठवतात, अशी पाकिस्तानी अर्थमंत्र्यांची तक्रार आहे.

इंदूर येथे खेळांसाठी कायम आखाडा

इंदूरच्या कॉर्पोरेशनने खेळासाठी एक स्टेडिअम बांधण्याच्या कामास प्रारंभ केला आहे. आखाडासाठी ३२ एकरांची जागा ताब्यांत घेण्यांत आली आहे. तो बांधण्यासाठी २५ लाख रुपये खर्च येणार असून त्यांतील दोन लाख रुपये मध्यप्रदेश सरकारने मदत म्हणून दिले आहेत. होळकर महाराज, कर्नल सी. के. नायडू, इत्यादींनी ह्या कामां पुढाकार घेतलेला आहे. आखाडाचांत २५,००० प्रेक्षकांची बसण्याची सोय करण्यांत येणार आहे. हॉकी, फुटबॉल, क्रिकेट, रेसकोर्स, सायकलच्या शर्यती, इत्यादी-साठी सोयी आखाडाचांत करण्यांत येतील.

सुटका झालेल्या कैद्यांचे वजन वाढले

उत्तर प्रदेशाच्या तुरुंगस्वात्याचा १९५८ सालचा अहवाल राज्याच्या विधानसभेला सादर करण्यांत आला. त्यावरून असे दिसते की तुरुंगांतील कैद्यांना तेथील वास्तव्य चांगले मानवले. कारण शिक्षा, भोगत असतानाहि ह्या कैद्यांचे वजन वाढलेले दिसून आले. अहवालाच्या साली ६५,००० कैद्यांची तुरुंगांतून मुक्तता करण्यांत आली. त्यांपैकी २७,००० कैद्यांची वजने वाढली. ६७९ कैद्यांची वजने १० पौंडांपेक्षाहि अधिक वाढली.

भारी विद्युत् यंत्रसामग्रीचा कारखाना

भारी विद्युत् यंत्रसामग्री तयार करणारा भारतामधील दुसरा कारखाना केरळमध्ये काढण्यांत येणार आहे. जपानमधील हिटाची लि. व केरळ सरकार ह्यांच्यांत कारखाना काढण्यासंबंधी एकमत झालेले असून कराराचा मसुदा भारत सरकारच्या मंजुरीसाठी लवकरच पाठविण्यांत येणार आहे. कारखान्याचे अधिकृत भांडवल २ कोटी रुपयांचे असेल व वसूल भांडवल १ कोटी रुपयांचे असेल. २५ टक्के भांडवल केरळ सरकार उभारणार असून २५ टक्के हिटाची कंपनी पुरविणार आहे. उरलेले ५० टक्के भांडवल सार्वजनिक विक्रीच्या मार्गाने उभे करण्यांत यावयाचे आहे. हिटाची कंपनीचे बहुतेक भांडवल यंत्रसामग्रीच्या स्वरूपांत राहिल.

दि मिरज स्टेट बँक, लि.

हेड ऑफिस : मिरज

शेड्यूल्ड बँक : स्थापना १९९९

वसूल शेअर मांडवल : रुपये सहा लाख
खेळते मांडवल : रुपये एक कोट
रिझर्व्ह फंड व इतर फंड : रुपये सात लाख

बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.

ठेवीवरील व्याजाचे आकर्षक दर

- (१) तीन वर्षे मुदत ठेवीकरिता व्याज दर ४ टक्के.
(२) पांच वर्षे मुदत ठेवीकरिता व्याज दर ४½ टक्के.

हेड ऑफिस मिरजमध्ये सेफ डिपॉझिट
व्हॉल्ट्सची उत्कृष्ट व्यवस्था.

बँकेच्या शाखा: सांगली (गणपति पेठ), सांगली (मार्केटघाट),
कुर्दवाडी, बाशी, पंढरपूर, करमाळा व लक्ष्मेश्वर.

श्री. एन्. पी. कानिटकर } के. डी. शिराळकर
अॅडव्होकेट, चेअरमन. } मॅनेजर.

भोर स्टेट बँक लि.

(स्थापना १९३३)

मुख्य कचेरी :—भोर, जि. पुणे.

शाखा :—पुणे, पाली व शिरवळ

अधिकृत मांडवल	...	रु. ५,००,०००
खपलेले मांडवल	...	रु. ५,००,०००
वसूल मांडवल	...	रु. २,५०,०००
गंगाजळी व इतर फंड्स	...	रु. ९१,०००

मुख्य कचेरीत भाड्याने डिपॉझिट

लॉकरची सोय केली आहे.

सरकारी रोखे सरेदी-विक्री, व्याज वसुली, पेन्शन कलेक्शन व बँकिंगचे इतर सर्व व्यवहार केले जातात. बँक १ ते ४ वर्षे मुदतीसाठी कायम ठेवी स्वीकारते.

दराबाबत समक्ष चौकशी करावी.

पुणे कचेरी :— बुधवार घ. नं. ३६१-६२ पासोडया
विठोबानजिक. फोन नं. २५७६.

—अधिक माहितीसाठी लिहा—

(— बोर्ड ऑफ डायरेक्टर्स —)

श्री. म. व्यं. शिंगरे
अध्यक्ष

न. मू. ना. पां. थोपटे
उपाध्यक्ष

श्री. गो. बा. देवी

श्री. बा. ग. धंदुके

नेहमींच प्रगतिपर व सुरक्षित

दि बेळगांव बँक लिमिटेड

बेळगांव

(शेड्यूल्ड बँक)

स्थापना १९३०

★ नियमित बचत केल्याने कुटुंबाची व राष्ट्राची शक्ति वाढीस लागते.

★ कुटुंबातील मंगलकार्ये, उच्चशिक्षण किंवा घरबांधणी ही मोठ्या सर्चाची कामे पार पाडण्यासाठी नियमित बचत करणे अगत्याचे ठरते.

★ बेळगांव बँकेत क्युमुलेटिव्ह डिपॉझिटचे वा होम-सेविंगचे साते उघडून आपणांस ही तरतूद योग्य रीतीने करता येते.

व्याजाचे आकर्षक दर.

आपल्या सध्वीस शाखांतून सेवावृत्तीने व्यापार व बचत यांची नेहमींच वाढ करित असलेली

दि बेळगांव बँक लिमिटेड.

एच्. एस्. कुलकर्णी

जनरल मॅनेजर

स्थापना १९३६

दि युनायटेड वेस्टर्न बँक लि., सातारा [शेड्यूल्ड बँक]

हेड ऑफिस : चिरमुले निकेतन, सातारा शहर.

शाखा-१. मुंबई, फोर्ट, २. मुंबई-गिरगांव, ३ मुंबई-दादर,
४. मुंबई-डोंबिळी, ५. नासिक, ६. पुणे, ७. बाशी, ८. लोणंद,
९. कोल्हापूर, १०. हलकर्णी, ११. इचलकरंजी, १२. फलटण,
१३. अकलूज.

३१ डिसेंबर, १९६०

वसूल मांडवल	रु. ६,५०,०००
रिझर्व्ह व इतर फंड्स	रु. ५,०९,०००
ठेवी	रु. २,२५,००,०००
एकूण खेळते मांडवल	रु. ९,५९,००,०००

ठेवीवरील नवीन व आकर्षक व्याजाचे दर

१. चालू खाते ०-५० २. सेविंग बँक २-५०
३. स्पेशल सेविंग डिपॉझिट ३-००

मुदत ठेवी—१ वर्ष ३-०० २ वर्ष ३-२५
३ वर्ष ३-७५ ५ वर्ष ४-००

रुपये एक हजार अगर त्याहून अधिक रकमा अल्प मुदतीने आकर्षक व्याजाचे दराने स्वीकारल्या जातात.

सर्व तऱ्हेचे बँकिंगचे व्यवहार केले जातात.

सी. ह. जोशी.

शं. ह. साठे,

सी. ए., बी. कॉम.,

बी. ए., एलएल. बी.,

जनरल मॅनेजर.

चेअरमन.

कोटशांच्या खाणींचें राष्ट्रीयीकरण नको— हिंदमधील खाजगी मालकीच्या कोटशांच्या खाणींचें राष्ट्रीयीकरण करण्यांत यावें असा ठराव लोकसभेंत मांडण्यांत आला होता; परंतु सरकारने तो फेटाळून लावला. कोटशांच्या खाणींचें राष्ट्रीयीकरण करण्यांत विरोधी तात्त्विक विचारांवरुनच व्यावहारिक अडचणी आहेत असा खुलासा सरकारतर्फे करण्यांत आला.

योगिक उपचारांचें इस्पितळ— लोणावळा येथें स्वामी कुवलयानंद ह्यांनी चालविलेल्या कैवल्यधाम ह्या संस्थेतर्फे योगिक उपचारपद्धतीचें एक इस्पितळ स्थापन करण्यांत आलें आहे. इस्पितळाच्या स्थापनेसाठी श्री. अमृतलालजी गुप्ता ह्या धनिकानें आपल्या आईच्या स्मृतीप्रीत्यर्थ १ लाख रुपयांची देणगी दिली आहे. त्याशिवाय महाराष्ट्र सरकारने २५,००० रुपये आणि मध्यवर्ती सरकारने १३,००० रुपये मदतीदाखल दिले आहेत.

कुटुंबनियोजनाला पाठिंबा— कुटुंबनियोजनाच्या बाबतीतील लोकमताची चांचणी घेण्यासाठी त्रिवेंद्रम शहराची पाहाणी करण्यांत आली असतां ७२ टक्के जोडप्यांनी कुटुंबनियोजनाला पाठिंबा दिला. तथापि, कुटुंबनियोजनाच्या पद्धतीविषयी पुरुषांपैकी शेंकडा फक्त ८ टक्के लोकांना आणि स्त्रियांपैकी फक्त २ टक्के स्त्रियांना विषयाबाबत पुरेशी माहिती असल्याचें दिसून आलें.

छोट्या मोटारींचें उत्पादन— पश्चिम जर्मनीतील व्होक्स-वॅगन ह्या प्रकारच्या छोट्या मोटारगाड्या तयार करण्यासाठी सरकारशी करण्यांत येत असलेल्या घाटावाटी निष्फळ ठरल्या आहेत. आतां एका जपानी कंपनीशी वाटावाटी चालू आहेत. ह्या बाबतींत नेमण्यांत आलेल्या पांडे कमिटीच्या अहवालाला त्यामुळें विलंब लागत आहे.

विशाखापट्टमचा बोट-बांधणीचा कारखाना— विशाखापट्टम येथील बोट-बांधणीच्या कारखान्याला १९५९-६० साली ६७,८७३ रुपये नफा झाला अशी माहिती लोकसभेंत सांगण्यांत आली. ह्या पूर्वीच्या आर्थिक वर्षांत कारखान्याला ४,७६४ रुपये तोटा सहन करावा लागला होता. पोलादाच्या पुरवठ्याबाबत कारखान्याला कोठल्याहि अडचणींना तोंड द्यावें लागत नाहीं.

केरळमधील विकास योजना— केरळमधील पेरिआर नदीच्या खोऱ्याचा विकास करण्याच्या योजनेला १९५६ साली प्रारंभ करण्यांत आला. ह्या योजनेसाठी ३४८ लाख रुपये खर्च येईल. पेरिआर नदीवर धरण बांधून धरणातील पाण्याने ६०,००० एकर जमिनीला पाणीपुरवठा करण्यांत यावयाचा आहे. ह्या योजनेमुळे भाताच्या उत्पादनांत बरीच भर पडणार आहे.

तागाच्या बाबतींत स्वयंपूर्णता— तागाच्या गरजेबाबत स्वयंपूर्ण होण्याच्या दृष्टीने भारत सरकारने एक योजना आखली आहे, अशी माहिती लोकसभेंत सांगण्यांत आली. तिसऱ्या पंचवार्षिक योजनेच्या कालांत ही स्वयंपूर्णता साध्य करावयाची आहे. ह्या कार्यक्रमांत ६५ लाख तागाच्या गांसड्यांचें उत्पादन करण्याचें उद्दिष्ट ठरविण्यांत आलें आहे.

कामगारांच्या आरोग्याची चिंता— चीनमध्ये गेली दोन वर्षे अनावृष्टीमुळे दुष्काळ पडला. त्यामुळे कामगारांचा आहार निकस व अपुरा झाला. त्याचा परिणाम म्हणून त्यांचें आरोग्य खालावत चाललेलें आहे. चीनमधील वृत्तपत्रांत अलीकडे ह्या प्रश्नाची चर्चा होऊं लागलेली आहे. तरी पण कामगारांकडून कष्टाची कामे करवून घेण्यांत येत असतात; अपुऱ्या अन्नाने त्यांच्या कार्यक्षमतेवर विपरीत परिणाम होण्याचा धोका आहे.

दूरध्वनि क्रमांक :- १०३ श्रीरामपूर.

तार :- छत्रपति राहुरी.

दि राहुरी सहकारी साखर कारखाना लि.,

श्री.शिवाजीनगर.

ता. राहुरी.

जिल्हा : अहमदनगर.

स्थापना : १९५४]

[सभासद संख्या १४८७

सहकारी चळवळीने भारतीयांच्या जीवनांत आमूलाग्र बदल घडून येत आहे. सहकारी साखरकारखाना हे या चळवळीचे नेत्रदीपक यश दाखवीत आहेत. राहुरी सहकारी साखर कारखाना स्वकृतीने या यशांत आपला वाटा मोठ्या मानाने निळवित आहे, आणि याचें सर्व श्रेय या साखर कारखान्याचे उत्पादक सभासद, अविश्रांत श्रम करणारा कामगारवर्ग आणि कुशल अधिकारी यांना आहे. आणि म्हणूनच निरपेक्षवृद्धीने केलेल्या संचालकांच्या सेवेचे चीज होत आहे.

चालू हंगामांत दिनांक २३-४-६१ पर्यंत १,७९,९३१ मे. टन क्रिशिंग होऊन पावणेतीन मण भरतीची २,०९,८०५ साखर पोती तयार झाली असून साखरेचें उत्पादन जोरांत चालू आहे. सहकारी युगांत राहुरी सहकारी साखर कारखान्याने केलेली प्रगति खालील उत्पादनाचे आंकड्यांवरून दिसून येईल.

कारखान्याचा तृतीय हंगाम यशस्वी रीतीने पार पडला असून चतुर्थ हंगाम दिनांक १५ ऑक्टोबर १९६० पासून सुरू झाला आहे व उत्तम रीतीने चालू आहे.

हंगाम	एकूण गळीत (टन)	एकूण उत्पादन (पोती)
१९५७-५८	१,२५,५९४	१,२७,०४९
१९५८-५९	१,२३,१५८	१,४६,३५४
१९५९-६०	१,५६,१७१	१,८६,५६४
१९६०-६१ (अंदाजे)	१,९५,०००	२,२५,०००

राहुरीच्या शुभ्र व दाणेदार साखरेस सर्वत्र चांगली मागणी आहे.

बी. बी. तनपुरे, चेअरमन.

एंजिनिअर्सना शिक्षण देणारी संस्था— मुंबईजवळ पर्वड येथे औद्योगिक कारखान्यांना लागणाऱ्या एंजिनिअर्सना शिक्षण देऊन तयार करण्यासाठी एक राष्ट्रीय संस्था स्थापन करण्याचा भारत सरकारचा विचार आहे. संस्था स्थापन करण्याच्या कामी संयुक्त राष्ट्रांच्या सास मदत निधीकडून व आंतरराष्ट्रीय मजूर संघटनेकडून मदत घेण्यांत येणार आहे. त्याशिवाय व्यवस्थापकीय शिक्षण देणाऱ्या दोन संस्थाहि काढण्यांत येणार आहेत.

टेलिप्रिंटरच्या कारखान्यांतील उत्पादन— तिसऱ्या पंचवार्षिक योजनेच्या अखेरीस भारताची टेलिप्रिंटरची मागणी देशातील उत्पादनांचेच भागविली जाईल असा अंदाज आहे. मद्रास येथे सरकारच्या मालकीचा हिंदुस्थान टेलिप्रिंटर लि. हा कारखाना आहे, तो सर्व गरज भागवू शकेल. ह्या वर्षी कारखाना १७० यंत्रे निर्माण करू शकेल. नंतर उत्पादन वाढविण्यांत येऊन १९६३-६४ साली नियोजित उद्दिष्ट गाठण्यांत येईल.

गहू घेण्यासाठी कर्जाची मागणी— चीनमधील दुष्काळी परिस्थितीला तोंड देण्यासाठी चीनचे सरकार परदेशांतून घान्याची आयात करीत आहे. ऑस्ट्रेलिया व कॅनडा ह्या देशाकडून २० लाख टन गहू चीनने रोख किंमत देऊन खरेदी केला आहे. कॅनडाकडून आणखी २० लाख टन गहू विकत घेण्यासाठी चीनने कॅनडाकडे २० कोटी डॉलर्सच्या कर्जाची मागणी केली आहे.

चिरतारुण्य प्रातीचा संभव— रशियाने अंतराळी प्रवास करणाऱ्या यानामध्ये माणूस बसवून ते सोडले व नंतर ते अंतरिक्षातून पृथ्वीवर परतहि आणले. ह्यासंबंधी बोलतांना एक रशियन शास्त्रज्ञ म्हणाला की अंतराळ्या यानांत प्रवास करतांना माणसाचे वजन नाहीसे होते. त्यामुळे त्याच्या शरीरव्यापारावरिल ताण कमी होऊन माणूस अधिक तरणा होण्याचा संभव आहे. त्याचप्रमाणे रोगापासूनहि त्याची मुक्तता होण्याची शक्यता आहे.

नाझी गुन्हेगाराची चवकशी— हिटलरच्या हुकूमाने लाखों ज्यू लोकांना मृत्युमुखी पाठविणारा युद्ध गुन्हेगार अॅडॉल्फ आइझकमन ह्याची चवकशी इस्राइलच्या सरकारने चालविली आहे. गुन्हेगाराला गोळी घालून कोणी ठार करू नये अगर त्याने आत्महत्या करू नये म्हणून कडक सवरदारी घेण्यांत येत आहे. चौकशीच्या वेळी न्यायालयांत त्याला एका कांचेच्या सोलीत ठेवण्यांत येते. सोली गोळ्यांना दाद न देणारी आहे.

भारतामधील मालाचे प्रदर्शन— मलायामध्ये भारतामधील मालाचे एक प्रदर्शन भरविण्यांत आले आहे. प्रदर्शन दोन आठवडे चालू राहणार आहे. प्रदर्शनांत भारतामधील ३०० कारखानदारांनी भाग घेतला आहे. भारताच्या मालाचे मलायामध्ये भरविण्यांत आलेले हे पहिलेच प्रदर्शन असून त्यांत एंजिनिअरिंगचा माल, औषधे, तंबाखू, इत्यादि रोज तपाच्या वस्तू ठेवण्यांत आल्या आहेत.

दातांच्या स्वच्छतेसाठी

★ माकडछाप म्हणजेच काळी टूथ पावडर ★

वैश्य को-ऑपरेटिव्ह बँक लि.

स्थापना : १९४५]

मुगभाट, मुंबई-४.

[टेलिफोन ७२९००]

बचतीच्या आकर्षक योजना

(१) स्पेशल सेविंग	व्याजाचा दर २॥ टक्के
(२) त्रैवार्षिक मासिक बचत	" ३॥ "
(३) पंचवार्षिक बचत सर्टिफिकेटें	" ५ "

मुदतीच्या ठेवीच्या आकर्षक दरासंबंधी चौकशी करा.

मॅनेजर— ना. शं. कानिटकर

सार स्वत को-ऑपरेटिव्ह बँक लि.

स्थापना : १९१८]

गिरगांव, मुंबई ४.

[टेलि. : २७०९४]

महाराष्ट्राची अग्रेसर सहकारी बँक

भाग भांडवल :	रु. ८,७५,०००
रिझर्व्ह फंड्स :	रु. १०,०८,०००
ठेवी :	रु. २,४५,५७,०००
खेळते भांडवल :	रु. २,७६,००,०००

शाखा : फोर्ट, दादर, वरळी, वडाळा, माहीम, पुणे, बेळगांव.

स्त्रियांची शाखा : सारस्वत बँक बिल्डिंग, गिरगांव, मुंबई.

हे पत्र पुणे पेट शिवाजीनगर घ. नं. ९१५/१ आर्यभूषण छापखान्यांत केशव गणेश शारंगपाणी यांनी छापिले व
धांपाद रामन काळे, बी. ए., यांनी ' दुर्गाधिवास ' ८२३ शिवाजीनगर (पो. ऑ. डेकन जिमखाना) पुणे येथे प्रसिद्ध केले.